

Aterpater a legnagyobb tudós Tündérorszáiban, ő találta ki az összes csodagyógyszert, amelyet Csill aztán elkészít a patikájában, s réges-régi tündértörvény, hogy a tudomány egyenrangú a királyi hatalommal. Ma kegyes hangulatban van, nem lesz semmi baj. A királynő egy kicsit felvidult. Lala máskor is elcsavargott már, ha nem ment is még ilyen távoli útra, s Amalfi visszahozza, akárhová ment, mert Amalfi a legbátrabb és legnemesebb tündér, aki valaha csak élt, Aterpaternek pedig láthatólag kisebb gondja is nagyobb lesz ma a jogarnál. Az élet mégis szép, nincs semmi veszedelem, de a kisfiúval komolyan beszél délután, esetleg ketten beszélnek vele Amalfival, Lala úgylát rendkívül szereti a kapitányt.

– Azt hiszem, igazad van – mosolygott rá a varázslóra, s a reggel kifeszett bimbók olyan erősen kezdtek el illatozni a kertekben, hogy Tás, a postás, nagyot tüszkölt, amikor kihozta a leveleket a postahivatalból –, úgy gondolom, csakugyan helyes, ha férjhez megyek, Aterpater.

– Itt ez a kisfiú is – folytatta a varázsló –, ennek is erős kéz kell, s neked sem lehet kellemes férj nélkül élned, Írisz. Úgy gondoltam, a Narancsok ünnepén megtarthatnád az esküvőt.

– Én is a Narancsok ünnepére terveztem – mondta a királynő.
– Az a legnagyobb állami ünnepünk, s olyankor a legszebbek a csillagok.